

ترویج فرهنگ مهدوی در پنجشنبه شب‌های خیابان کوهسنگی

یک قدم نذر ظهور

نجمه موسوی زاده یک سال است که قرارشان شب‌های پنجشنبه در انتهای خیابان کوهسنگی، درست مقابل مسجد امام المنتظر است، قبل از اینکه عقربه‌های ساعت به ۶ بعد از ظهر برسد. وسایل خود را که شامل چند میز و صندلی پلاستیکی، پروژکتوری کوچک و یک تخته سفید می‌شود، در حاشیه پیاده‌رو می‌چینند تا میزبانان رهگذران باشند. گروه «یک قدم نذر ظهور» دو سال پیش با هدف ترویج فرهنگ مهدوی شکل گرفت و در کنار ترویج فرهنگ انتظار، برنامه‌های فرهنگی جانبی همانند معرفی شهید، حجاب و عفاف و مشاوره رایگان نیز ارائه می‌دهد.

تقویم شهیدایی

روی تخته سفید با خط خوش می‌نویسد: «اول اردیبهشت ماه، زادروز شهید ابراهیم هادی». سپس عکسی از شهید و زندگی‌نامه او را روی تخته می‌چسباند. محمود شیخ زاده مدیر گروه «یک قدم نذر ظهور» است. او در باره شکل‌گیری این گروه توضیح می‌دهد: از کودکی در باره انتظار برای فرج حضرت ولی عصر (ع) بسیار شنیده‌ایم اما انتظار فقط چشم‌به‌راهی نیست؛ بخشی از آن، دعا برای فرج و بخش دیگر انجام فعالیت فرهنگی است.

او ادامه می‌دهد: حدود دو سال پیش بود که همراه چند نفر از بچه‌های مجتمع فرهنگی «سمانه» تصمیم گرفتیم قدمی در راه ارتقای فرهنگ مهدویت به ویژه بین جوانان برداریم و آن‌ها را با فرهنگ انتظار بیشتر آشنا کنیم.

این گروه ابتدا فعالیت خود را از بوستان کاج شروع می‌کند و بعد از چند ماه به بوستان خورشید می‌روند. شیخ زاده می‌گوید: با همفکری اعضای گروه، قرارمان این بود که با حضور در بوستان‌های مختلف شهر، رسالت خود را ادا کنیم. بعد از فعالیت در این دو پارک، از سال گذشته نزدیک بوستان کوهسنگی مستقر شدیم.

او با اشاره به اینکه گروه «یک قدم نذر ظهور» ۱۰ نفر عضو دارد، توضیح می‌دهد: علاوه بر فعالیت در زمینه امام‌زمان‌شناسی و توسعه و اشاعه فرهنگ انتظار، برنامه‌های جانبی مانند رزق‌شهادی که معرفی یک شهید در هر هفته است و میز مشاوره برگزار می‌کنیم.

شیخ زاده یکی دیگر از فعالیت‌های جالب گروه را ساخت تقویم شهیدایی عنوان می‌کند و می‌گوید: به اندازه ۳۶۵ روز سال، تاریخ تولد شهید را پیدا کرده‌ایم و مخاطبان ما می‌توانند روز و ماه تاریخ تولد خود را بگویند تا شهیدی که در همان تاریخ متولد شده است به آن‌ها معرفی شود. گزیده‌ای از زندگی و وصیت‌نامه شهید را در کاغذی کوچک چاپ کرده‌ایم که به مخاطب می‌دهیم.

اینجا هستیم تا بشنویم

چند دختر جوان دور میز حلقه زده اند و به حرف‌های بانویی که مادرانه صحبت می‌کند، گوش می‌دهند. وجهه اکرمی یکی از اعضای گروه «یک قدم نذر ظهور» است. او تحصیلات حوزوی دارد و به عنوان مشاور پشت یکی از میزها به صحبت‌های بانوانی که به او مراجعه می‌کنند، گوش می‌دهد.

اکرمی که صحبتش با دختران جوان گُل انداخته است، چند دقیقه‌ای مکث می‌کند تا از وظیفه‌اش در گروه بر ایمان بگوید: «بسیاری از بانوان در زمینه تحصیل، فرزند پروری، خانه و خانواده سؤالاتی دارند و دلشان می‌خواهد مسائلشان را با یک انسان غریبه‌تر از مادر در میان بگذارند. من اینجا هستم تا شنوای حرف‌های آن‌ها باشم.» او می‌افزاید: برخی از این گفت‌وگوها فقط برای سبک شدن حال است اما در برخی دیگر، ما جواب را از دل همین حرف‌ها می‌آوریم. اگر هم صحبت از یک چالش جدی باشد، آن‌ها را ما می‌کنیم تا چند جلسه پیش یک مشاور خوب بروند و مشکلشان را مطرح کنند. اکرمی یکی دیگر از کارهای گروه را مربوط به عفاف و حجاب عنوان می‌کند و توضیح می‌دهد: در مدت دو سال فعالیت گروه هیچ‌گاه تذکر لسانی برای حجاب نداده‌ایم، بلکه تلاش کرده‌ایم با یک ارتباط دوستانه و از طریق دادن گیره روسری یا یک شاخه گل، بانوان را به حجاب دعوت کنیم.

مراجعه بیش از ۱۰۰ نفر

پرچم قرمز رنگی را که به نام حضرت اباعبدالله... (الحسین) مزین شده است، روی میز مرتب می‌کند و تعدادی گل اطراف آن می‌چیند. سجاده‌ایز دپناه دیگر عضو گروه است. او با اشاره به اینکه این پرچم را از کربلا و حرم اقا گرفته‌اند، می‌گوید: بسیاری از رهگذران با دیدن این پرچم برای دقایقی مکث می‌کنند تا با لمس پرچم، دست خود را تبرک کنند و از این طریق، باب گفت‌وگو با آن‌ها فراهم می‌شود.

او گریزی به فعالیت‌های «سه‌شنبه‌های مهدوی» گروه می‌زند و می‌افزاید: قبل از اینکه نزدیک بوستان‌ها مستقر شویم، با توجه به ایام تقویم، برنامه‌های فرهنگی مانند جشن غدیر، عید فطر، سوگواری برای حضرت زهرا (س) و... در حاشیه شهر برگزار می‌کردیم که با استقبال بسیار خوبی همراه بود.

ایزدپناه ادامه می‌دهد: در کنار برگزاری جشن‌های اعزاداری‌ها، تلاش می‌کردیم مخاطب را با شهیدان آشنا کنیم. بعد از مدتی تصمیم بر این شد که قدم بزرگ‌تری برداریم و در زمینه مهدویت، فعالیت خود را بسط و گسترش دهیم و نتیجه آن ارائه خدمت در شب‌های پنجشنبه هر هفته شد. او یادآور می‌شود: هر هفته به طور تقریبی میزبان شصت تا هفتاد نفر در دو ساعت حضورمان هستیم. البته در زمستان سال گذشته که به دلیل سرمای هوادر ایستگاه مترو مستقر بودیم، تعداد مراجعه‌کنندگان ما بیش از صد نفر بود.

تبرک پرچم امام حسین (ع)

سن و سال چندان‌ی ندارد. با ذوق و شوق فراوان کاغذی از تقویم شهیدارابه دست گرفته است و با دقت می‌خواند. فاطمه صمدیان دانشجوی رشته آشپزی است. او که برای تفریح به بوستان کوهسنگی آمده، صدای بلندگوی این گروه توجهش را جلب کرده است. می‌گوید: جمعیت دور میز را که دیدم، آمدم ببینم چه خبر است و هنگامی که از فعالیت آن‌ها باخبر شدم، تصمیم گرفتم تاریخ تولدم را بگویم و ببینم با کدام شهید در یک روز متولد شده‌ام.

فاطمه ادامه می‌دهد: قبل از این هم، چنین گروه‌هایی را در جاهای مختلف شهر دیده بودم، اما ابتکار آن‌ها در باره تقویم شهیدارایم جالب بود. دختر خانم جوان دیگری نیز از تقویم شهید استفاده کرده است. او که تمایلی ندارد نامش را بگوید، توضیح می‌دهد: تا دو سال پیش حجاب مناسبی نداشتم اما بعد از آشنایی با همسرم تصمیم گرفتم محجبه شوم. در تقویم شهیدارایم، تاریخ تولدم با شهید زهره‌وندیکی بود و این شهید در وصیت‌نامه خود بر حجاب تأکید داشت.

امیرحسین رحمتی جوانی متولد ۸۵ است که پرچم امام حسین (ع) نظرش را جلب کرده است. او توضیح می‌دهد: با دو نفر از دوستانم برای تفریح به پارک آمدم که از دور دیدم چند نفر دور یک میز جمع شده‌اند. سؤال کردم و به من گفته شد پرچم آقاعبدالله... (ع) در این مکان است. با اشتیاق آمدم تا دستی بر پرچم بکشم و سلامی به سید و سالار شهیدان عرض کنم. او می‌افزاید: در ادامه فهمیدم که در این مکان مشاوره هم داده می‌شود، بنابراین تصمیم گرفتم در باره مشکلی که چند روز است فکرم را در گیر کرده، نظر مشاور را بپرسم.

